

سید محمد علی جمال زاده

تقویم و مقویم

(قسمت دوم)

"مقویم" بقلم مرحوم سرهنگ میرزا رضاخان افشار با مقدمه و کوشش آقای بهرام خواجه و بخطزیبای نستعلیق آقای احمد نجفی زنجانی در سال ۱۳۵۵ از تقویم دردی کشان کذاشی در تهران به حليه طبع آراسته شده است . در پایان مقدمه تذکر داده شده است که تاریخ نشر "مقویم" در سال ۱۳۲۴ هجری قمری همزمان با صدور فرمان مشروطیت در ایران است و از این نظر هم میتوان گفت که قدمش مبارک بوده است (۱) .

"مقویم" هم بهمان قدو قطع و صورت "تقویم" در ۳۲ صفحه، خشتی پچاپ رسیده است . در مقدمه میخوانیم که مرحوم سرهنگ میرزا رضاخان افشار ملقب به "مت禄م السلطان" از نسل نادرشاه افشار بوده است و باید تصدیق نمود که اگر از نسل چنان دلاوری نبود چگونه میتوانست جرأت نماید که بر ضد قلاع واستحکامات روزین "تقویم" لشکرکشی نماید . دارای فضایل بسیار بوده و زبانهای متعدد (وازان جمله زبان سربستانی) میدانسته است و باید دانست آیا مولفین "تقویم" که "مقویم" در واقع سایه‌اوست دارای آن همه فضایل و کمالات بوده‌اند یانه .

در هر صورت چنین مرد دانا و دلاوری که "یکی از بزرگترین لطیفه سنجان و نادره سران" هم بوده بمنظور "تفنن ادبی" که "در آن هم خلاقیتی" عجیب میداشته و "در ریختن جدر فألب شوخي و مطابیه ید طولائی" داشته "برای تصویر پایه های شعر بزرگان زمان خویش و درجات عقل آنان که بعضاً "هر یک مجموعه ای از سفاهت و نادانی میباشد" "مقویم" را بروشته تحیر بردارده است . خانه‌اش آبادان که در بازار کووان خواسته چراغی روش سازدو الحق که از عهده "کار بخوبی برآمده است .

در همان مقدمه بقلم بهرام خواجه می‌خوانیم که موئلف مقویم "کاه از سلندری قلندر دان و طهارت اسلام و نجابت یهود" و "کاه از میرزا قوشمال کاشی یا ورتلگرافخانه" و نیک بودن به منزل او رفتن سخن رانده است که "در آنجا ناموس به باددادن و بگیرندان افتادن و بهتهمت صاحبطنه و درزی کمربند طلا دچار شدن" از رسوم شایع و رایج بشمار می‌آید .

باز بقلم همین مقدمه نویس نکته سنج می‌خوانیم که صاحب "مقویم" "کذاشی" از غرب‌زدگی‌ها و تقلیدهای کورکرانه، فرنگی مآبهای سخن می‌کوید .

این مقدمه مفصل است و مقدمه نویس که خود صاحب علم و قلم است و نوشته است که نسبش به خواجه حافظ شیرازی میرسد از عهده "معرفی" "مقویم" "مولف" بخوبی برآمده و قسمت عمده

نکات و مطالبی را که راقم این سطور باید بعرض برساند بازیابن فضیح و رسائی بیان فرموده و کار مرا آسان ساخته است. ولی باز هم گفتنی کم نیست اینک بذکر پارهای از آن مبادرت میروند.

در همان صفحه، اول پس از "هوالعلیم‌الخبیر" مرسوم میخوانیم:

"اواعظ کواكب" در این ماه دلالت کند بر سلامتی وجود شهنشاهی (۲) و حلیلت آب و حرمت شراب و شیرینی قند و شوری نمک و ترشی سرکه و تلخی ترباک و سختی سنگ و سستی شیشه و سردی بخ و گرمی آتش"

مؤلف باز هم در دنبال همین معنی سطور چند پشت سرهم آورده است که از ملاحت و لطف سخن مبلغی می‌کاهد و ما هم از تکرار آن در اینجا خودداری میکنیم. سپس دنباله مطلب را گرفته از زیان کواكب و خواص ماهی که مورد صحبت است چنین آورده است که اواعظ کواكب در این ماه دلالت دارد:

"برازانی بعضی مأکولات مثل غصه و کنک و پشت گودنی و سرما و سکندری و گاوسر و خونابه و شکست مال مردم و کشیدن چند غرقه چند چیز را مثلاً صورت را نقاش و غلیان را (۴) و ترباک و چرس را فلاش و کمان را سترم و نفسید از نمک و دراز را موده و اذان را خروس و وسمه را نوعروس وزحمت مفت را اهل کمال و لحاف و ماست را بعضی از ایناء زمان، الی آخر."

از جمله تبعات دیگر آنکه به ماههای دوازده‌گانه سال اسامی من در آورده داده از قبل رجب الثانی و شعبان المرجب و نظیر آن و باز بحکم کواكب برای هر ماهی پیش‌گوئیهای کرده است چنانکه مثلاً برای ماه رجب الثانی کودنی در آذربایجان واحقی در خراسان پیش‌بینی شده است و برای ماه شعبان المرجب صباحت امردان و قباخت پیرمردان و کثافت محله چالهیدان و شدت بوسه عشق در بین دواب و خناق گلوبند و برای ماه رمضان الحرام از جمله احکام کواكب صداقت اصفهانیان و حللاخواری کسبه طهران و جلادت کاشانی و عبادت بختیاری و برای ماه شوال (البته پس از سلامتی وجود ذی جود اعلیحضرت همایونی) ارزانی قرماسقی و کسادی بازار زن جلبی و صحیح تویسی مورخین و منسخ شدن بوق حمامها و رغبت هجارت به نان سنگ و پنیر خیک و رغبت داش مشهد بهای زدن شیشکی و کشیدن چیق و برای ذی حجه‌المظفر (۵) اکوچکی ناریستان دوشیزگان اللهم ارزقنا و درشتی هندوانه دیار بکر و نیشاپور و بی‌اعتنای تمام کارگذاران دیوان اعلی از رشوه و رسومات و مسهل خوردن پشت بام و اسهال گرفتن ناودان و برای مام‌محرم المبارک قحط مروت و انصاف در جماعت قصاب و جان سفت کندن صحاف و طبیان مرض حرص پول در جماعت صراف و احتراز قماربازان از کنجقه‌آس و اعتنای زنان کلهر و گوزان به مسائل حیض و نفاس، و هکذا احکامی از همین دست برای ماههای دیگر سال بالاين تفاوت که مؤلف کاهی بزیان نظم نیز سخن رانده است. چنانکه مثلاً بوجوب احکام کواكب راحت بخشیدن وصال لاله‌رخان ولاخواندن جگرسوختگان فراق که وصف آنرا مولف بالاين سهبهت نفر حکایت کرده است

زشب تا صبح بیداریم و همد
من و شمع و ستاره هرسه باهم
تواندر رختخواب ، ای سروپالا
من از دوریت بخوانم ذکرلا
بخواب آمد بسر شیرین زبانم
شروع خیز ز چشمانت به جانم

که الحق از نوع اشعار معروف به "بندتنباني" بيش نبست و از همان زمرة، شعرهای است که عده، بالنسبه زیادی از هموطنان ما با سروdon آن خود را شاعر قلمداد میکند.

باید دانست که کاهی هم معنی پارهای از این احکام ستارگان در بطن شاعر میماند و بسر خواننده مجھول میماند و ازان جمله است مثلاً "در ماه ربیع النشاط" ملتفت شدن قنبره‌مدانی دودکل حسن را" و "در سلک وزرا داخل شدن میرزا منم خان گرانایه و توبه‌کودن میرزا و سعیت وقایع نگار از قماربازی و نعاز جماعت رفت لله باشی (۶) و امامت میرزا محمد حشمت ملقب به "خداد" و فور شیطان خیالی و قلت افاده، میرزا عبیرالله احکام نگارخانی و نفرت آقا سهد علی قمی از وکالت شرعیه و مقبولی میرزا احمد عکاس و فارغ التحصیل شدن عزیز بیک گراز مشق اطربیش و فتوت ذوالریاستین همدانی و تقلید او در سخاوت از حاجی سنجارالدوله اصفهانی که لابد اشاره به کسان و قایعی است که در زمان مؤلف معلوم و معروف بوده‌اند و گمان نمی‌رود که امروز دیگر کسی از هموطنان بتواند از آن خبر صحیحی بدهد.

مولف در کار تعیین ایام و ساعات سعد و نحس هم تقلید از متقدمین فن شریف تقویم‌نگاری کرده است چنانکه فی المثل برای روزهای معینی احکام ذیل را صادر کرده است.

- "بد است خواندن نماز و اقدام بحسنات و شکر نعمت را".
- "خوب است آمدن باران و بجهه زائیدن الی هفده ساعت از روز گذشته و بعد از ظهر ولادت را نشاید".

- "نیک است زودک کاشتن و خمره بافتن و باغ دوختن...".

- "بجز تزویر (۷) و فتوای ناحق دادن و مال مردم خوری امری مناسب نیست".

- "از ایام منحوسه است و بجز ترب خوردن نزدیک خیابان محله شفال آباد".

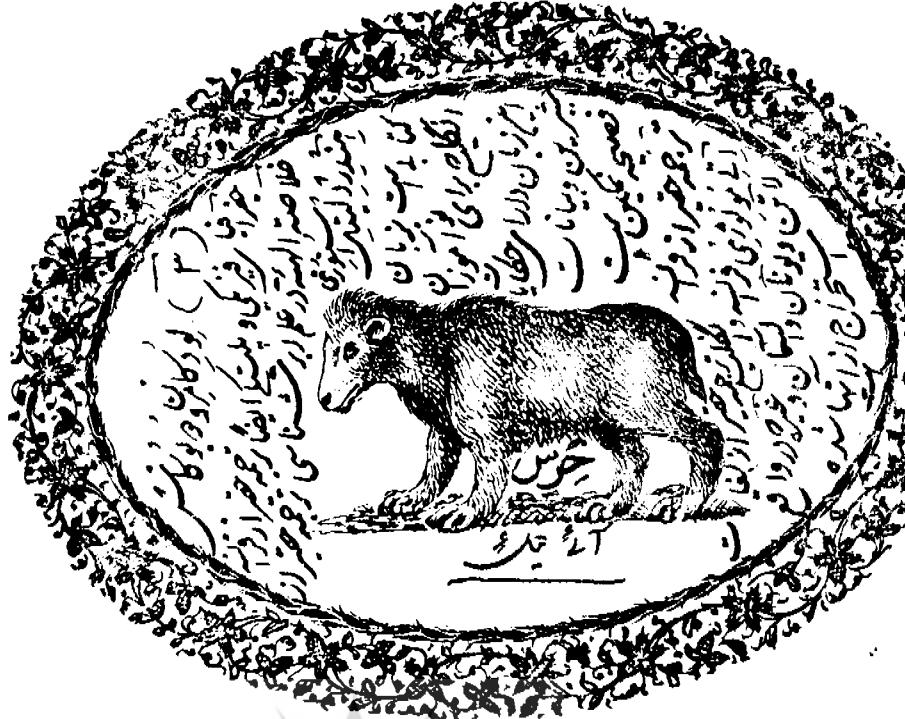
- "چون منزل قمر در برج پلنگ است چهار ساعت از شب گذشته از کنار خندق پشت‌خانه و کیل الملک بی چوبیدستی گذشتن و کیم سکه‌ای میدان افتادن بسیار خوب است".

- "بجز فسق و فجور و روزه خوردن بطريق مخفی کاری را نشاید".

- "نیک است در گوشه مسجد شاه با جمی از مردم مهمل نشتن و عرفان بافتن را".

- "نیک است عقل معاشر پیداکردن و اقدام در ملازمت سلطانی را".

چنانکه ملاحظه می‌فرمایید با آنکه در سراسر "مقویم" اشارت و کنایاتی دیده می‌شود که

بُولعیم اکھر او ضایع گواک در هناء هلات گندز سلا می و خو دستت یه جس بَ دهست
 شریب دشتری قشد و نوری نیک و زنگی سرمه که و نیخی را باک و سخنی سند سرمه شیش و سرمه زی خی و گری
 اس و نیعید هی هیچ چیز پیکش و سیاهی شب ذغال و درانه بعضی از ماکولات شل غصه و لکش پشت کردنی و را
 و سکنده می و کاکس در چرس با پیکت بال مردم و کشیدن چند فرقه چند خبر اسلام صورت
 شماش خدین را نی باکی و چرس را قلامش و کان را ارسم و نفس را زند و دهاریا
 مرده اذان را خرس و سرمه را نور و سرمه را رامحال و محبت بمن بدرا محل کمال
 پسنه، اند تاف بیز مر را علاف و بعضی از اینها از زمان یافت و لیف و قلت
 بعضی از هر چیز

رجب الثانی

نام	زیست	مرد
حست	تجه	حست
حست	تجه	حست

بدر اینماه در چهره و زجاجه از شنیده از دهنه همسان گردن گفت: همه
 بیکت نهاد خود را در دنام در شب و خواپسدن الی دو ساعت از ردگردش را

دلالت بر آزادمنشی مؤلف دارد ولی باز طبیعت ثانوی کار خود را کرده است بدین معنی که گاهی در ضمن کلام از دهان سرهنگ میرزا رضا خان افشار مترجم السلطان عبارتهای هم از نوع ذیل دیده میشود:

- " به پناه حضرت سلطان گریختن واز آن حضرت چاره جستن را شاید."
- " چاره وصال را موقوف به لطف عمیم حضرت شاه دانستن."
- " اقدام در ملازمت سلطانی را نیک است."
- " قدر مجھول خود را معلوم ساختن واستدعای مرتبه و وظیفه جهت خود نمودن رانیک است."
- " نیک است اعراض از مهملات و بدعای اعلیٰ حضرت شاهنشاهی عاقبت به خیرشدن و عرض این رباعی را :

پیوسته شها جهان به کامت بادا
انجم به سعادت و دوامت بادا
تاده ریوده رآنچه در کان ویم است
صرف شده در روز سلامت بادا"

از اینها گذشته مؤلف با فضل و کمال " تقویم " که الحق در ادبیات فارسی گمان نمیروند سابقه و نظریه داشته باشد و در پشت حلق کتاب خود نائمه لیفات دهگانه خود را کماز آن جمله است " تزهیت العارفین " مشتمل بر ادعیه مغض سلامتی اعلیٰ حضرت شهریاری ارواح تعالی‌ال Fukade و اتنی مولوزی فرانسه استخراج حقیر از زبان عربی و فارسی و لاتین و یونان و غیره شمرده و نام برده است در پایان کتاب " مقویم " خطاب به شاهنشاه خود را داعی دولت خوانده و توضیح داده است که " نواحه " مرحوم عسکرخان و اولاد اسدالله خان سرتیپ توپخانه است و با وجود این موعد هیچ گونه التفاوت نشده و از مواجب و رسوم و مراحم عامه " خسروانی بهره و حصه ندارم ، الى آخر . اکنون مهربیم به قسمت تاریخی مقویم . چنانکه در باره " تقویم " در نخستین قسمت مقاله دیده شد هر تقویمی یک قسمت تاریخی هم داشت و منجم (گویا باز به حکم کواکب و ثوابت و سیارات) تاریخ درست و دقیق و قایع مهم دنیا را هم در کتاب خود معین مینمود . " مقویم " از این قاعده مستثنی نیست و اینکه پارهای از این وقایع را در اینجا می‌آوریم تاهرچنداندکی است از بسیار قدر و قیمت این گونه استخراجات علمی برخوانندگان پنهان نماند .

ولادت حسین کرد - وفات پدر عیسی - ارشیرین مر فرهاد را در کنند بیستون - وفات اشع طماع - مکلف شدن جبراٹل - قلب الاسدزمستان - لیلة الجماع - اختراع تاپو - آمدن هاروت و ماروت بزمین باهل - شیوع امودیازی - اختراع لولهنج - وغیره وغیره . پس معلوم شد که " مقویم " هم مانند کتاب مستطاب " کلثوم تنه " از امهات تألیفهای هموطنان است و ما ایرانیان ، از کوچک و بزرگ و دارا و ندار باید در حفظ و صیانت آن نهایت کوشش را مبذول داریم .

حاشیه های مقاله.

- (۱) ناگفته نماند که در صفحه، "آخر" مقویم "تاریخ طبع ۱۳۲۴ و محل طبع اداره اطباء" ("من اصلی دارطباعه") استاد ماهر میرزا علی اصغر معن شده است و در این مورد هم مانند ن همه موارد دیگر کشور ایران باید گفت "الله اعلم".
- (۲) آی بقراط زبانست که سرسی ترس داری و از کلام مجرمة سای "حرف حق نزن سرترا می برند" بیم و حشمتی به خود را نداده ای، خداوند امثال را زیاد کرد. آ میں.
- (۳) چنانچه مجلداتی از "تقویم" های خودمانی مراجعت شود خواهیم دید که منجم حتی در ماههایی بم که پادشاهان و شهنشاهان جان به جان آفرین تسلیم کردند و بهما صلح عوام آخرین اداده اند باز مرتباهمن مزده سلامتی ذات شهنشاهی به کافه مردم کشور داده شده است شکر رور دگار را بجا آورند که سایه خدائی را بر سردارند و از سرکوت و حود اوز "گرگ و گوسفند" با هم بقد اخوت و بسته و چون شکر و سرکمانگین وحدت و مودت را در جوی سعادتمندی ملک و ملت وان ساختند. (۴) هکذا فی المتن.
- (۵) کذافی الاصل بقول فضلاجی جهانی.
- (۶) ما امروز میدانیم که مؤلف دانشمند "مجمع الفصحاء" از دودمان معروف هدایت‌ها و به لله باشی معروف بوده است.
- (۷) کلمه "تزوير" در متن به صورت "تذویر" نوشته شده است و لابداگر مؤلف خدا بیا مرز زند بود قصیر را بگردن حروفچین مطبعه می‌انداخت.

دوره: صحافی شده سال ۱۳۶۱

کسانی که علاقه مندند دوره: سال ۱۳۶۱ را با تجلیل مخصوص آینده داشته باشند دوره: خود را بانضمام مبلغ یکهزار ریال تحويل نمایند (توسط کتابفروشی تاریخ - خیابان انقلاب - روبروی سینما دیانا - ساختمان فروردین - طبقه: دوم - تلفن ۶۴۶۴۲۶) .